

ÎNCHEIERE

16 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Luiza Gafton

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Oleg Cazimirov și Anna Cazimirova

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni „Termoelectrica” în interesele Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/183 împotriva lui Oleg Cazimirov, Annei Cazimirova și Antoninei Cazimirova – Petrova cu privire la încasarea datoriei

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”, casată integral hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana din 30 martie 2017 și emisă o nouă hotărâre, prin care a fost admisă acțiunea integral

constată:

La 9 ianuarie 2017, SA „Termoelectrica” în interesele APLP nr. 54/183 a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Oleg Cazimirov, Annei Cazimirova și Antoninei Cazimirova – Petrova cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a invocat că în baza contractului de livrare a energiei termice în apa caldă nr. 5122 din 1 martie 2009 încheiat între SA „Termoelectrica” și APLP nr. 54/183, ultima și-a asumat obligația de a achita lunar plata pentru utilizarea energiei termice furnizate.

Menționează că din cauza neonorării obligațiilor de plată, la 14 noiembrie 2016 datoria APLP nr. 54/183 la consumul de energie termică constituie suma de 32119410,26 lei, devenind astfel debitorul SA „Termoelectrica”.

Afirmă că APLP nr. 54/183 nu a acționat în instanță consumatorii restanți, inclusiv nu a acționat în instanța de judecată pârâții pentru încasarea datoriei la consumul energiei termice în sumă totală de 7587,46 lei pentru perioada lunii martie 2013 – octombrie 2016, în mare parte din lipsa mijloacelor financiare pentru achitarea taxei de stat și a altor cheltuieli de judecată.

Cu referire la prevederile art. 73 CPC și art. 599 alin. (1) Cod civil, menționează că pentru a evita ca la scadență debitorul să apară insolubil, legea acordă creditorilor anumite mijloace de conservare a patrimoniului debitorului lor, care constau în preîntâmpinarea pierderii unui drept subiectiv din patrimoniul debitorului. Una din astfel de măsuri este acțiunea oblică, care în esență are ca scop conservarea patrimoniului sau a unei părți din patrimoniul debitorului.

Consideră că SA „Termoelectrica” este în drept de a-și exercita dreptul de a se adresa în instanța de judecată cu acțiune în apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale unor alte persoane prin acțiunea oblică, întrunind toate condițiile prevăzute în art. 589-599 Cod civil, or, are un interes serios și legitim de a conserva creanța APLP nr. 54/183 la consumul de energie termică.

Menționează că potrivit informației din Registrul bunurilor imobile, pârâții sunt proprietarii apartamentului nr. XXXXX din str. XXXXX mun. XXXXX.

Potrivit informației privind situația despre achitarea serviciilor locativ comunale, pârâții domiciliază în apartamentul menționat, pe perioada lunii martie 2013 – octombrie 2016, acumulând o datorie la plata energiei termice în mărime de 7587,46 lei.

Având în vedere prevederile art. 25 alin. (1) din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală, art. 37 alin. (3), 51 alin. (4) din Legea cu privire la locuințe, pct. 17, 18 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, susține că în caz de prestare a serviciilor publice de gospodărie comunală, indiferent de faptul dacă a fost sau nu încheiat contract în acest sens, consumatorii urmează să achite serviciile prestate.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 512, 514, 530, 572, 599-601, 602, 617 alin. (2) lit. a) Cod civil, art. 25 Legea serviciilor publice de gospodărie comunală, art. 51 din Legea cu privire la locuințe, art. 9, 28, 70 alin. (1), 73, 94, 131 alin. (4), 166, 167, 248 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, încasarea în mod solidar de la Oleg Cazimirov, Anna Cazimirova și Antonina Cazimirova – Petrova în beneficiul APLP nr. 54/183 a datoriei pentru consumul energiei termice în sumă totală de 7587,46 lei pentru perioada lunii martie 2013 – octombrie 2016, încasarea în mod solidar de la Oleg Cazimirov, Anna Cazimirova și Antonina Cazimirova – Petrova în beneficiul SA „Termoelectrica” a taxei de stat și cheltuielile de judecată.

Prin hotărârea Judecătoria Chișinău sediul Ciocana din 30 martie 2017, a fost admisă parțial acțiunea, încasat, în mod solidar, de la Oleg Cazimirov, Anna Cazimirova și Antonina Cazimirova – Petrova în beneficiul APLP nr. 54/183 suma datorată pentru consumul energiei termice în mărime de 3903,75 lei, în rest, cerința de încasarea a sumei de 3683,71 lei, a fost respinsă din motivul omiterii termenului de prescripție.

A fost încasat, în mod solidar, de la Oleg Cazimirov, Anna Cazimirova și Antonina Cazimirova – Petrova în beneficiul SA „Termoelectrica” cheltuielile de judecată ce rezultă din plata taxei de stat în sumă de 270 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2017, a fost admis apelul declarat de SA „Termoelectrica”, casată integral hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre, prin care a fost admisă acțiunea integral.

A fost încasat de la Oleg Cazimirov, Anna Cazimirova și Antonina Cazimirova – Petrova, în mod solidar, în beneficiul APLP nr. 54/183 datorita pentru consumul energiei termice pentru perioada lunii martie 2013 – octombrie 2016 în sumă de 7587,46 lei.

A fost încasat de la Oleg Cazimirov, Anna Cazimirova și Antonina Cazimirova – Petrova, în mod solidar, în beneficiul SA „Termoelectrica” cheltuielile pentru taxa de stat în sumă de 472,50 lei.

La 12 februarie 2018, Oleg Cazimirov și Anna Cazimirova au declarat recurs nemotivat împotriva deciziei instanței de apel, solicitând de a le acorda posibilitatea de a depune cerere de recurs motivată după recepționarea deciziei recurate.

La 7 martie 2018, prin intermediul Oficiului Poștal, Oleg Cazimirov și Anna Cazimirova au depus recurs motivat împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2017 solicitând casarea deciziei recurate cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului au invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o ilegală și neîntemeiată, fiind emisă cu aprecierea arbitrară a probelor.

Remarcă că instanța de apel a extins cerințele apelantului, invocând că datorita recurenților la 1 august 2016 constituie suma de 31767,17 lei.

Menționează că intimatul s-a adresat în instanța de judecată privind încasarea sumei de 31767 lei, la 10 februarie 2014, fiind admisă acțiunea parțial și încasată suma de 19992 lei, în rest, au fost respinse cerințele ca neîntemeiate.

Remarcă că la 1 aprilie 2014, dâșii au achitat suma de 19992,95 lei și taxa de stat. Astfel, fiind stinsă datorita acumulată.

Evidențiază că instanța de apel a aplicat eronat prevederile art. 272 alin. (1) Cod civil.

La 20 aprilie 2018, SA „Termoelectrica” a depus referință la recursul declarat de Oleg Cazimirov și Anna Cazimirova, solicitând respingerea recursului ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 16 ianuarie 2018, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 102), însă careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurenți la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursul la 12 februarie 2018, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele

indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Oleg Cazimirov și Anna Cazimirova nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Oleg Cazimirov și Anna Cazimirova, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Oleg Cazimirov și Anna Cazimirova ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Oleg Cazimirov și Anna Cazimirova se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu

Dumitru Mardari

Luiza Gafton